

Neděle 24. po sv. Trojici
Poslední neděle církevního roku
Zj21, 1-8
22.11.2020

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přijít má.

Introit:

Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi.
Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl.
Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím.
Hle, já stvořím Jeruzalém k jásoťu a jeho lid k veselí.

Píseň: 44

Čtení: Ez37, 21-28

Píseň: 667

Kázání: Zj21, 1-8

Možná, že v této době se snažíme zahlednout věci budoucí. Vždy člověka zajímá, jak to bude. Jaký máme výhled? Kam až naše vnitřní oči dohlédnou? Co překáží našemu zraku, abychom vyhlédli dál? Nevidíme jen vlastní špičky nohou? Nesoustřeďuje se náš zrak více na minulost nebo přítomnost? Neupíráme raději zrak jinam, abychom raději nic neviděli?

Svědék z Janova Zjevení vidí až na samý konec lidských dějin. Možná že to nebude konec lidských dějin. Bude to něco jako nové stvoření. Lépe řečeno staronové stvoření. Nejde o stvoření něčeho úplně nového a jiného. Jde o obnovu toho, co bylo zdeformováno tím zlým.

A všimněme si, obnova se netýká moře. Moře se svými temnými silami, s livjáty, s obludami, které ničí lidství. Tak toto moře nebude obnoveno. Z moře již nevystoupí nám známá monstra jako jsou diktátoři, stavitelé velkých říší. Nevystoupí ti, kteří v dějinách přinášeli utrpení mnohým lidem. Tak ti definitivně skončili. Ti již nyní mají utrum. Ti již skončili v jezeře plném ohně a síry.

Jako by mimochodem se toto vše dělo na svatbě. Svatba Beránkova je v plném proudu. Je to ten Beránek ubitý, zbitý, který se proměnil ve lva z rodu Judova. Je to ten Beránek, který

beránčí obětí vybojoval vítězství. Nevěsta je oblečena v bělostný kment a je krásná jako nový Jeruzalém. Jakoby mimochodem při přípravě této svatební hostiny dojde ke konečnému zničení všeho, nad čím Beránek zvítězil. To vše se dočteme v předcházející kapitole.

Svatební veselí, nový Jeruzalém je v plném proudu. Ženich i nevěsta se konečně sešli. Ženich Beránek a nevěsta *nový Jeruzalém*. Jako by společenství vzniklé na svatební hostině ve starém nebi a ve staré zemi se překlopilo i do nového nebe a nové země. Vše pomine, ale ti, kteří stolují s Beránkem, jsou zároveň zahrnuti v novém nebi a nové zemi. Již zde smíme při stolování se zbitým Beránkem spolu s Janem zahlédnout nové nebe a novou zemi.

Aj, stánek Boží s lidmi, a bydliť bude s nimi, a oni budou lid jeho, a on Bůh s nimi bude, jsa jejich Bohem. (Přesněji kraličtí.) Scenérie svatebního veselí se rázem mění na scénérii putování pouští. Ano, ve stanu setkávání se setkával Mojžíš s Bohem. Nyní se bude setkávat Bůh i lid. Nebude to jen vyvolený Izrael, ale setkávání s Bohem vytvoří prostor pro lid. Jako by nebe sestoupilo na zem. Bůh stojí o společenství s člověkem, které se děje skrze společenství s lidmi.

A setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo. Ti, kteří budou stanovat s Bohem, budou potěšeni. Proto nebudou plakat, naříkat. V novém nebi i nové zemi se vyplňuje to, co bylo v blahoslavenstvích kázání na hoře. Ve společenství s Bohem mizí vše negativní. V setkání a ve společenství s Bohem mizí i smrt. To všechno, a ještě víc je děje při stolu Beránkově, při jeho svatebním veselí.

Slova, která má svědek Jan napsat a my přijmout do svých srdcí, jsou slova *věrná a pravá*. Nejde zde o pravdu v naše slova smyslu. To, co lze dokázat. Jde zde spíše o věrnost, spolehlivost, ryzost. Jako by svědek Jan říkal: Tak na tohle se můžeš spolehnout. Tak to je, už se to stalo. Nejde to vzít zpět. Jde o věrnost, stálost, a vytrvalost.

Tomu, který žízni po Boží věrnosti, stálosti, pravdě i spolehlivosti, tak tomu se dostane, že mu bude dáno se *napít zadarmo z pramene vody živé*. Do toho nového Jeruzaléma nebudou vcházet ti, kteří si myslí, že jsou mravně dokonalí, kteří netouží po vztahu s Bohem. Právě ti žízňiví, nedokonalí, kteří uplouchání svým životem již nemohou dál, tak ti dostanou napít zdarma vody života.

Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Vítězstvím je žízňivá touha po společenství s Bohem. Vítězstvím je věrnost a stálost tomu, který je Alfa i Omega, počátek i konec. Konec je předpokladem pro nový počátek. Nový počátek pro vítěze je synovství a „dcerství“ Boha. Jde tedy o intimní vztah, jaký může zažívat syn nebo dcera se svým otcem, jakkoli je tento vztah v dnešní době narušený.

Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.

Varování, ale i povzbuzení. Nyní se jedná o to, kdo nebude kazit svatební veselí Beránka a nevěsty nového Jeruzaléma. A opět nejsou zde opaky pravých lidských cností. Především zbabělci, kteří vzdali víru, protože to bylo nepohodlné. Zbaběle se vzdali toho, co jim mělo být drahé. Zbabělost pudí nevěrnost. Proč být věrný ve chvílích, když se to nehodí? Křivost, faleš, různé ohýbání i uhýbání před tím, který je *pravý a věrný, počátek i konec, Alfa i Omega*, neobstojí. Již nyní mají svůj díl. Již tím, co činí, si zvolili *svůj úděl*.

Jestliže jsem na začátku kázání položila otázku: kam až naše vnitřní oči dohlédnou, měla jsem na mysli naše očekávání. Očekáváme s dychtivostí na svatbu Beránkovu, kde se můžeme sejít s našim Pánem? Spoléháme na vodu milosti a přijetí, kterou nám zdarma nabízí náš Pán? Nehledí naše oči více na *zbabělce, nevěrné, nečisté, vrahy, cizoložníky zaklínače, modláře*

a všechny lháře, a necháme se jimi uhranout? Tím nechci říct, že bychom se neměli starat o lidskou spravedlnost. Chci tím jen říct: Věříme a jsme věrní vidění Janovu, který věří, ba s určitostí ví, že svět se nezhroutí do jezera ohně a síry? Jsme schopni společně s Janem vidět Boží slávu a velikost, nový Jeruzalém, navzdory slzám, nářku, pláči a bědování? Jsme ochotni zasednout u víře ke stolu s tím ubitým Beránkem a stát se jeho hosty? Vyhlížíme nové nebe a novou zemi jako skutečnost, která se děje všude tam, kde jsme utěšeni Božím slovem?

Amen.

Píseň: 159

Poslání:

Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh,
ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě,
Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a budiž ti milostiv.
Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.

Píseň: 635